

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.4.2016
COM(2016) 196 final

2016/0105 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av förordning (EU) 2016/399 vad gäller användningen av in- och
utresesystemet**

{SWD(2016) 115 final}

{SWD(2016) 116 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Motiv och syfte

Detta förslag syftar till att ändra Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)¹. De föreslagna ändringarna hänger samman med förslaget om att införa ett in- och utresesystem för vilket ett lagstiftningsförslag läggs fram samtidigt.

I februari 2013 lade kommissionen fram ett lagstiftningspaket om ”smarta gränser” som bestod av tre förslag till rättsakter: 1) En förordning om ett system för in- och utresa för registrering av uppgifter om var och när tredjelandsmedborgare rest in i eller ut ur Schengenområdet, 2) En förordning om inrättande av ett program för registrerade resenärer som föreslog lätnader av gränskontrollerna vid unionens yttre gränser för tredjelandsmedborgare som genomgått en förhandskontroll, 3) En förordning om ändring av kodexen om Schengengränserna för att ta hänsyn till inrättandet av in- och utresesystemet och programmet för registrerade resenärer².

Under tiden har kommissionen beslutat att göra följande:

- Revidera sitt förslag från 2013 om en förordning om inrättande av ett in- och utresesystem.
- Revidera sitt förslag från 2013 om en förordning om ändring av kodexen om Schengengränserna med hänsyn till de tekniska förändringar som följer av det nya förslaget till förordning om inrättande av ett in- och utresesystem.
- Dra tillbaka sitt förslag från 2013 om en förordning om inrättande av ett program för registrerade resenärer.

Skälen till beslutet förklaras närmare i motiveringen till lagstiftningsförslaget om inrättande av ett in- och utresesystem samt i de konsekvensbedömningar som åtföljer förslaget.

Det föreliggande förslaget ersätter 2013 års förslag³ och tar i kodexen om Schengengränserna in de tekniska förändringar som följer av det nya förslaget till förordning om inrättande av ett in- och utresesystem, särskilt registrering i in- och utresesystemet av nekad inresa för tredjelandsmedborgare, nya inslag i in- och utresesystemets reservmetoder samt kompatibiliteten mellan in- och utresesystemet respektive informationssystemet för viseringar (VIS). Detta nya förslag tar därmed hänsyn till de förhandlingar som förts i rådet och i Europaparlamentet.

Eftersom in- och utresesystemet avskaffar skyldigheten att anbringa stämplor blir det möjligt att införa automatiska gränskontroller för tredjelandsmedborgare som reser in för kortare vistelse (och eventuellt även med rundresevisering⁴). Kraven för att kunna använda

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), (kodifierad) EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

² COM(2013) 95 final, COM(2013) 97 final respektive COM(2013) 96 final.

³ COM(2013) 96 final.

⁴ Om en rundresevisering skulle införas i enlighet med kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av en rundresevisering och om ändring av konventionen om

automatiska gränskontroller är dock olika beroende på den resandes personkategori (EU-medborgare, EES-medborgare, schweizisk medborgare, tredjelandsmedborgare med uppehållskort, tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd eller långtidvisering eller tredjelandsmedborgare som rest in för kortare vistelse); alla förfaranden regleras separat.

Allmän bakgrund

En allmän bakgrund lämnas i motiveringen till lagstiftningsförslaget om inrättande av ett in- och utresesystem samt i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag.

Gällande bestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) och konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985.

Hänsyn bör tas till att kommissionen den 15 december 2015 lade fram ett förslag till ändring av kodexen om Schengengränserna för att skärpa kraven på kontroll mot relevanta databaser vid de yttre gränserna⁵. Eftersom förhandlingarna om det förslaget kommer att påverka det föreliggande förslaget bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att åstadkomma nödvändig samordning mellan de båda förslagen under beredningen.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNING

Samrådet med berörda parter och konsekvensbedömningarna beskrivs i motiveringen till lagstiftningsförslaget om inrättandet av ett in- och utresesystem samt i de konsekvensbedömningar som åtföljer förslaget.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning

De viktigaste föreslagna ändringarna rör följande frågor:

- Tillkommande definitioner av in- och utresesystemet, självbetjäningssystemet, elektroniska spärrar och automatisk gränskontroll (artikel 2).
- För vilka tredjelandsmedborgare uppgifter ska föras in i in- och utresesystemet samt bestämmelser om undantag från registreringsplikten (artikel 6a).

tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 562/2006 och (EG) nr 767/2008 [COM(2014) 163 final].

⁵ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller stärkandet av kontrollerna mot relevanta databaser vid de yttre gränserna, COM(2015) 670 final.

- Äkthetskontroll av chipet i resehandlingar som innehåller elektroniskt lagringsmedium (artikel 8.2).⁶
- Vid in- och utresa av tredjelandsmedborgare, kontroll av resehandlingens giltighet genom sökning i relevanta databaser, särskilt Schengens informationssystem (SIS), Interpols databas över stulna och borttappade resehandlingar och nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna eller ogiltigförklarade resehandlingar. Om resehandlingen innehåller en ansiktsbild som lagrats i chipet ska den lagrade ansiktsbilden kontrolleras, om det inte rör sig om tredjelandsmedborgare vars in- och utresa ska registreras i in- och utresesystemet (artikel 8.3 a i och 8.3 g i).
- Vid inresa av tredjelandsmedborgare, äkthetskontroll av uppgifterna i chip på uppehållstillstånd med elektroniskt lagringsmedium samt kontroll av uppehållstillståndets giltighet och av visering för långtidsvistelse i SIS och andra relevanta databaser (artikel 8.3 a ii).
- Vid in- och utresa ska man kontrollera identiteten och/eller identifiera tredjelandsmedborgare som reser in för kortare vistelse {eller med rundresevisering} genom sökningar i in- och utresesystemet samt i förekommande fall i VIS (artiklarna 8.3 a iii och 8.3 g iv).
- Vid in- och utresa kontroll i in- och utresesystemet av att tredjelandsmedborgaren inte redan har överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, samt vid inresa kontroll i in- och utresesystemet av att tredjelandsmedborgare som innehar visering för en eller två inresor inte har överskridit det högsta antalet tillåtna inresor (artikel 8.3 a iia, 8.3 g v och 8.3 h ii).
- För personer med visering [eller rundresevisering], kontroll vid inresan i VIS-systemet av viseringens [/rundreseviseringens] äkthet, giltighet med avseende på territorium, tid och status, samt i förekommande fall viseringsinnehavarens identitet (artikel 8.3 b).
- Möjlighet att använda in- och utresesystemet för identifiering vid de yttre gränserna (artikel 8.3 i).
- Information till resande om det maximala antalet tillåtna dagar för vistelsen, med hänsyn till resultaten av sökningen av i in- och utresesystemet (artikel 8.9).
- Användning av automatiska gränskontroller
 - för medborgare i EU-länder/EES-länder/Schweiz samt tredjelandsmedborgare som innehar uppehållskort (artikel 8a),
 - för tredjelandsmedborgare som innehar uppehållstillstånd (artikel 8b).

⁶ Om artikel 8.2 begränsas till att enbart omfatta personer som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten på det sätt som beskrevs i förslag COM(2015) 670 final bör en sådan äkthetskontroll uttryckligen föreskrivas i artikel 8.3 och tillämpas på tredjelandsmedborgare.

- För att personer som passerar gränserna ska kunna använda självbetjäningssystemet och de elektroniska spärrarna måste de först ha registrerat sig i in- och utresesystemet (artiklarna 8c och 8d).
- Införande av ett nationellt lättnadsprogram som kan upprättas av medlemsstaterna på frivillig grund (artikel 8e).
- Skyldighet att föra in uppgifter i in- och utresesystemet, även vid förenklade gränskontroller (artikel 9.3).
- Reservmetoder som ska användas vid tekniska svårigheter med att föra in uppgifter i centrala system eller in- och utresesystemet, eller vid fel på de centrala systemen eller in- och utresesystemet (artikel 9.3 a).
- Beskrivningar eller piktogram för automatiska gränskontroller, självbetjäningssystem och elektroniska spärrar (artikel 10.3a).
- Avskaffande av skyldigheten att systematiskt stämpla tredjelandsmedborgares resehandlingar vid in- och utresa för kortare vistelser. När det är uttryckligen tillåtet enligt landets lagstiftning, en möjlighet för medlemsstaterna att vid in- och utresa stämpla resehandlingar för tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd som utfärdats av den medlemsstaten (artikel 11).
- Presumption om irreguljär vistelse om registrering i in- och utresesystemet saknas och möjligheter till genmäle (artikel 12).
- En övergångsperiod på sex månader efter det att in- och utresesystemet tagits i bruk samt övergångsåtgärder för sådana tredjelandsmedborgare som för att passera gränsen måste registreras i in- och utresesystemet men redan har rest in på medlemsstaternas territorium och ännu inte lämnat det innan in- och utresesystemet tagits i bruk (artikel 12a).
- Registrering i in- och utresesystemet av uppgifter om tredjelandsmedborgare som nekats inresa för kortare vistelse {eller med rundresevisering} (artikel 14.2).
- Ändring av bilagorna III, IV och V.
- Bilaga VIII utgår.

Rättslig grund

Artikel 77.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eftersom förslaget innehåller bestämmelser om in- och utresekontroll av personer som passerar de yttre gränserna.

Genom detta förslag ändras Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) som är den kodifierade versionen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) vilken grundades på motsvarande bestämmelser i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EG-fördraget), dvs. artikel 62.1 och 62.2 a.

Subsidiaritetsprincipen

Genom artikel 77 har EU möjlighet att utveckla en politik i syfte att ”säkerställa att det inte förekommer någon kontroll av personer, oavsett deras medborgarskap, när de passerar de inre gränserna” och att ”säkerställa kontroll av personer och en effektiv övervakning i fråga om passage av de yttre gränserna”.

Detta förslag ligger inom de ovannämnda bestämmelsernas ramar. Syftet med förslaget är att göra de nödvändiga ändringarna av kodexen om Schengengränserna med anledning av att in- och utresesystemet inrättas. Detta kan inte uppnås av de enskilda medlemsstaterna, eftersom en ändring av en befintlig unionsakt (kodexen om Schengengränserna) endast kan göras av unionen.

Proportionalitetsprincipen

I artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen fastställs att unionens åtgärder till innehåll och form inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. EU:s åtgärder bör utformas så att målet uppnås och åtgärden genomförs så effektivt som möjligt.

Det var nödvändigt att 2006 års kodex om Schengengränserna tillkom i form av en förordning för att säkra likadan tillämpning i samtliga medlemsstater som tillämpar Schengenregelverket. Det föreslagna initiativet – en ändring av kodexen om Schengengränserna – utgör en ändring av en befintlig förordning och kan endast genomföras genom en förordning. Endast sådana ändringar som har stöd i den befintliga förordningen och i befintliga politiska mål har inkluderats i förslaget. Förslaget är därför förenligt med proportionalitetsprincipen.

Val av instrument

Föreslagen regleringsform: förordning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA UPPLYSNINGAR

Följder av de olika protokoll som bifogas fördragen eller associeringsavtalen med tredjeländer

Detta förslag bygger på Schengenregelverket såtillvida att det gäller passage av de yttre gränserna. Följderna av de olika protokollen och associeringsavtalen måste därför beaktas vad gäller Danmark, Förenade kungariket och Irland, Island och Norge samt Schweiz och Liechtenstein. Situationen för var och en av dessa stater beskrivs i skäl 11–16 i föreliggande förslag och förklaras mer ingående i motiveringarna till lagstiftningsförslagen om inrättande av ett in- och utresesystem.

Kortfattad översikt över de föreslagna ändringarna av kodexen om Schengengränserna

Artikel 2 Definitioner

Ytterligare definitioner

Punkt 22: Definition av det nya in- och utresesystemet

Punkt 23: Definition av *självbetjäningssystem*

Punkt 24: Definition av *elektroniska spärrar*

Punkt 25: Definition av automatisk gränskontroll

Ny artikel 6a Tredjelandsmedborgare för vilka uppgifter ska registreras i in- och utresesystemet

Skyldigheten för tredjelandsmedborgare som reser in i Schengenområdet för kortare vistelse [eller med rundresevisering] att låta registrera sig i in- och utresesystemet fastställs i den nya artikel 6a. Samma skyldighet läggs till i förhållande till tredjelandsmedborgare som nekas inresa för kortare vistelse [eller med rundresevisering]. Undantag görs för följande personkategorier: 1) Tredjelandsmedborgare med uppehållskort som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare eller en tredjelandsmedborgare som har rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten, även om de inte åtföljer eller är åtföljda av den unionsmedborgaren eller tredjelandsmedborgaren som har rätt till fri rörlighet 2) Medborgare i Andorra, Monaco och San Marino 3) Tredjelandsmedborgare som är befriade från in- och utresekontroller eller från skyldigheten att enbart passera de yttre gränserna via de därför avsedda gränsövergångsställena och under de fastställda öppettiderna samt tredjelandsmedborgare som åtnjuter lättnader av gränskontroller vid gränspassage 4) Innehavare av tillstånd för lokal gränstrafik.

Artikel 8: In- och utresekontroll av personer

Genom punkt 2 införs en ny skyldighet att med hjälp av giltiga intyg kontrollera äktheten hos resehandlingar som innehåller elektroniskt lagringsmedium.

Punkt 3 a i utvecklar gränsbevakningstjänstemännens skyldighet att vid inresa kontrollera att tredjelandsmedborgaren innehar giltig handling för gränspassage. Ifråga om kontrollerna av resehandlingens giltighet anges det uttryckligen att en sökning i relevanta databaser ska göras (i synnerhet Schengens informationssystem, Interpols databas över stulna och borttappade resehandlingar samt nationella databaser med information om stulna, förskingrade, borttappade och ogiltigförklarade resehandlingar). Om tredjelandsmedborgaren innehar en elektronisk resehandling med en ansiktsbild som lagrats i chipet ska den lagrade ansiktsbilden kontrolleras. Undantag görs för tredjelandsmedborgare som måste registreras i in- och utresesystemet för att få resa in och som innehar elektronisk resehandling. För denna personkategori ska kontrollerna av den ansiktsbild som lagrats i chipet göras i samband med registrering i in- och utresesystemet eller vid registrering av ett nytt elektroniskt pass i in- och utresesystemet (t.ex. när ett gammalt pass löper ut). Efter kontroll kommer resehandling och biometrisk uppgift om personen att lagras i in- och utresesystemet och får användas för kontroll/identifikation av personen vid senare passage av gränserna.

Punkt 3 a ii avser kontrollen av att resehandling vid behov åtföljs av visering eller uppehållstillstånd som krävs. I fråga om uppehållstillstånd införs en ny skyldighet att med hjälp av en giltig certifikatkedja kontrollera äktheten hos uppehållstillstånd som innehåller elektroniskt lagringsmedium. Vidare ska giltigheten av uppehållstillstånd eller långtidsviseringar kontrolleras i Schengens informationssystem och andra relevanta databaser.

Den nya punkten 3 a iii reglerar skyldigheten att kontrollera och/eller identifiera tredjelandsmedborgare vars inresa eller nekade inresa är beroende av registrering i in- och utresesystemet med biometriska kännetecken. Sådan kontroll och/eller identifikation ska utföras i enlighet med artikel 21 i förordningen om inrättande av in- och utresesystemet. Därmed gäller följande:

- Biometriska uppgifter om viseringsinnehavare som redan registrerats i in- och utresesystemet kommer att kontrolleras mot in- och utresesystemet eller VIS.
- Biometriska uppgifter om viseringsinnehavare som ännu inte registrerats i in- och utresesystemet kommer att kontrolleras mot VIS samtidigt som en identifiering i in- och utresesystemet görs.
- Biometriska uppgifter om personer som inte behöver inneha visering och som redan registrerats i in- och utresesystemet kommer att kontrolleras mot in- och utresesystemet.
- Biometriska uppgifter om personer som inte behöver inneha visering och som ännu inte registrerats i in- och utresesystemet kommer att identifieras med hjälp av in- och utresesystemet och om personen inte hittas i in- och utresesystemet ska i förekommande fall en identifiering göras i VIS.

Genom punkt 3 a iii a byter man ut skyldigheten att kontrollera passets stämplarna för att se om en tredjelandsmedborgare som reser in i Schengenområdet har överskridit maximalt tillåten vistelsetid mot en skyldighet att göra en sökning i in- och utresesystemet. På samma sätt ska in- och utresesystemet även användas för att kontrollera att tredjelandsmedborgare som innehar visering för en eller två inresor inte har överskridit det högsta antalet tillåtna inresor, eftersom stämplarna avskaffas.

Punkt 3 b gäller användningen av VIS för kontroller vid de yttre gränserna. Eftersom in- och utresesystemet och VIS är kompatibla och det går att använda automatiska gränskontroller vid de yttre gränserna bör VIS ge gränsbevakningstjänstemännen information inte bara om viseringens (rundreseviseringens) äkthet utan även om dess giltighet med avseende på territorium och tid samt status med hjälp av ett svar som ger besked om träff eller icke träff. I enlighet med förslaget om ett in- och utresesystem uttrycker denna punkt att viseringsinnehavarens identitet inte längre systematiskt kommer att kontrolleras mot VIS. I vissa fall ska viseringsinnehavarens identitet kontrolleras mot in- och utresesystemet med hjälp av ansiktsbilden.

Punkt 3 g i avser gränsbevakningstjänstemännens skyldighet att vid utresa kontrollera att tredjelandsmedborgare innehar giltig handling för gränspassage. När det gäller kontroll av resehandlingens giltighet anges det uttryckligen att en sökning i relevanta databaser ska göras (i synnerhet Schengens informationssystem, Interpols databas över stulna och borttappade resehandlingar samt nationella databaser med information om stulna, förskingrade, borttappade och ogiltigförklarade resehandlingar). Om tredjelandsmedborgaren innehar en elektronisk resehandling med en ansiktsbild som lagrats i chipet ska den lagrade ansiktsbilden kontrolleras. Undantag görs för tredjelandsmedborgare som måste registreras i in- och utresesystemet för att få resa in och som innehar elektronisk resehandling. För denna personkategori ska kontrollerna av den ansiktsbild som lagrats i chipet göras i samband med registrering i in- och utresesystemet eller vid registrering av ett nytt elektroniskt pass i in- och utresesystemet (t.ex. när ett gammalt pass löper ut). Efter kontroll kommer resehandlingen

och biometriska uppgifter om personen att lagras i in- och utresesystemet och får användas för kontroll/identifikation av personen vid senare passage av gränserna.

Den nya punkten 3 g iv reglerar skyldigheten att kontrollera och/eller identifiera tredjelandsmedborgare vars utresa ska registreras i in- och utresesystemet med biometriska kännetecken. Sådan kontroll och/eller identifikation ska utföras i enlighet med artikel 21 i förordningen om inrättande av in- och utresesystemet. Biometriska uppgifter om viseringsinnehavare som redan registrerats i in- och utresesystemet kan därmed kontrolleras mot in- och utresesystemet eller i förekommande fall mot VIS.

Genom den nya punkt 3 g v byter man ut skyldigheten att kontrollera passets stämplat för att se om en tredjelandsmedborgare som reser ut ur Schengenområdet har överskridit maximalt tillåten vistelsetid mot en skyldighet att göra en sökning i in- och utresesystemet.

Punkt 3 h ii – som gjorde det valfritt att kontrollera om tredjelandsmedborgare som reser ut ur Schengenområdet har överskridit maximalt tillåten vistelsetid – har utgått. Dessa kontroller blir obligatoriska genom in- och utresesystemet.

Punkt 3 i anpassas för att ge möjlighet att använda in- och utresesystemet tillsammans med VIS för att identifiera personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse i eller bosättning på medlemsstaternas territorium.

I den nya punkten 9 föreskrivs en skyldighet för gränskontrolltjänstemän att informera de resande om hur många dagar de fortfarande har rätt att vistas inom Schengenområdet enligt vad som anges i in- och utresesystemet och, om tillämpligt, i VIS.

Nya artiklar 8a, 8b, 8c och 8d om harmoniserad automatisk gränskontroll för olika kategorier av resande

Villkoren för in- och utresa för de berörda resenärerna förblir oförändrade.

Artiklarna 8a och 8b innehåller inte några tekniska ändringar som föranleds av in- och utresesystemet, men väl tilläggsbestämmelser för att ytterligare underlätta förfarandena för in- och utresekontroll med hjälp av modern teknik.

Ny artikel 8a om harmoniserad automatisk gränskontroll för medborgare i EU-länder/EES-länder/Schweiz samt tredjelandsmedborgare som innehar uppehållskort

Punkt 1 fastställer vilka personer som omfattas av artikeln (unionsmedborgare, tredjelandsmedborgare som har samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare samt tredjelandsmedborgare som innehar uppehållskort och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare eller en tredjelandsmedborgare som åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare).

Punkt 2 fastställer vilka kumulativa villkor som ska vara uppfyllda för att man ska kunna använda automatiska gränskontroller. I synnerhet ska den berörda personen vara i besittning av en elektronisk resehandling med autentiserade uppgifter i chipet. Den ansiktsbild som lagrats i chipet ska vidare kontrolleras för att fastställa innehavarens identitet genom jämförelse av den ansiktsbild som lagrats i chipet med ansiktet på resehandlingens

innehavare. Tredjelandssmedborgare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionslagstiftningen och som innehar uppehållskort måste ha elektroniskt (giltigt och inte utgången) elektroniskt kort med autentiserat chip. Den ansiktsbild som lagrats i chipet ska vidare kontrolleras för att fastställa identiteten på innehavaren av uppehållskortet genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet med innehavarens ansikte.

Punkt 3 fastställer att kontroll vid in- och utresa ska utföras i enlighet med artikel 8.2. Det föreskrivs dock uttryckligen att man vid gränskontroller för in- och utresa med hjälp av automatiska gränskontroller systematiskt ska kontrollera att personer som passerar gränsen inte utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot den inre säkerheten, allmän ordning, medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan, däribland genom att göra sökningar i relevanta databaser som förs av unionen och medlemsstaterna, i synnerhet Schengens informationssystem⁷.

Vid in- och utresa ska resultaten av de automatiska gränskontrollerna ställas till gränsbevakningstjänstemännens förfogande som ska beakta resultaten och bevilja in- eller utresa, eller i annat fall hänvisa personen till en annan gränsbevakningstjänsteman (punkt 4).

Punkt 5 anger på vilka villkor en person ska hänvisas till en gränsbevakningstjänsteman. Men enligt punkt 6 får en gränsbevakningstjänsteman som kontrollerar gränspassage med hjälp av automatisk gränskontroll hänvisa personen till en annan gränsbevakningstjänsteman även på andra grunder.

Punkt 7 stadfäster skyldigheten att övervaka hur systemet används för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning.

Ny artikel 8b om harmoniserad automatisk gränskontroll av tredjelandssmedborgare som innehar ett uppehållstillstånd

Punkt 1 fastställer vilka kumulativa villkor som ska vara uppfyllda för att man ska kunna använda automatiska gränskontroller för tredjelandssmedborgare som innehar uppehållstillstånd. I synnerhet ska den berörda personen vara i besittning av en elektronisk resehandling med autentiserade uppgifter i chipet. Den ansiktsbild som lagrats i chipet ska vidare kontrolleras för att fastställa innehavarens identitet genom jämförelse av den ansiktsbild som lagrats i chipet med ansiktet på resehandlingens innehavare. Tredjelandssmedborgare som innehar uppehållstillstånd ska få chipet i uppehållstillståndet kontrollerat för att fastställa uppgifternas äkthet och innehavarens identitet.

Punkt 2 anger vilka gränskontroller som ska utföras vid in- och utresa.

Vid in- och utresa ska resultaten av gränskontrollerna ställas till gränsbevakningstjänstemännens förfogande, som ska beakta resultaten och bevilja in- eller utresa, eller i annat fall hänvisa personen till en annan gränsbevakningstjänsteman (punkt 3).

⁷

Liknande villkor föreskrivs i förslaget (COM(2015) 670/2) och kommer att ingå i de obligatoriska kontrollerna av personer som åtnjuter rätt till fri rörlighet. Beroende på vilken slutlig lydelse som antas kan denna mening komma att bli överflödig eller obsolet.

Villkoren för att hänvisa en person till en annan gränsbevakningstjänsteman anges i punkt 4. Men enligt punkt 5 får en gränsbevakningstjänsteman som kontrollerar gränspassage med hjälp av automatisk gränskontroll hänvisa personen till en annan gränsbevakningstjänsteman även på andra grunder.

Punkt 6 stadfäster skyldigheten att övervaka hur systemet används för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning.

Ny artikel 8c – Användning av självbetjäningssystem för att förhandsregistrera uppgifter i in- och utresesystemet

Genom en ny artikel 8c erbjuds personer som måste registreras i in- och utresesystemet möjlighet att med hjälp av självbetjäningssystemet förhandsregistrera uppgifter i sin personakt i in- och utresesystemet.

Punkt 1 fastställer vilka kumulativa villkor som ska vara uppfyllda för att personer som måste registreras i in- och utresesystemet ska kunna använda självbetjäningssystemet för att förhandsregistrera uppgifter i sin personakt i in- och utresesystemet. I synnerhet ska den berörda personen vara i besittning av en elektronisk resehandling med autentiserade uppgifter i chipet. Den ansiktsbild som lagrats i resehandlingen ska kontrolleras för att fastställa innehavarens identitet genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet och ansiktet på resehandlingens innehavare.

Punkterna 2–4 beskriver de åtgärder som ska vidtas i självbetjäningssystemet.

Punkt 5 reglerar fall där man via självbetjäningssystemet kan kontrollera att personen inte är registrerad i in- och utresesystemet. I så fall samlas nödvändiga uppgifter in och förhandsregistreras i in- och utresesystemet med hjälp av självbetjäningssystemet. Personen ska alltid hänvisas till en gränsbevakningstjänsteman som ska kontrollera att den resehandling som använts i självbetjäningssystemet motsvarar den företedda resehandlingen och att de biometriska kännetecknen som registrerats i in- och utresesystemet motsvarar de faktiska biometriska kännetecknen hos den berörda personen.

Punkterna 6 och 7 avser fall när man via självbetjäningssystemet kan kontrollera att personen är registrerad i in- och utresesystemet men personakten bör aktualiseras.

Punkt 8 stadfäster skyldigheten att övervaka hur systemet används för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning.

Ny artikel 8d – Självbetjäningssystem och/eller elektroniska spärrar för tredjelandsmedborgare som måste registreras i in- och utresesystemet för att passera gränsen

Genom en ny artikel 8d erbjuds personer som måste registreras i in- och utresesystemet för att passera gränsen möjlighet att med hjälp av självbetjäningssystemet utföra gränskontroller. Möjligheten att använda elektroniska spärrar för gränspassage regleras också. Genom denna tvåstegsmetod kan medlemsstaterna välja att inrätta en helt automatisk gränspassage för denna kategori av resande (om självbetjäningssystemet kombineras med elektroniska spärrar) eller en halvautomatisk gränspassage (om man inte vill använda elektroniska spärrar och den resande alltid måste få tillstånd från en gränsbevakningstjänsteman för att passera gränsen).

Men tredjelandsmedborgare som ännu inte registrerats i in- och utresesystemet ska alltid hänvisas till en gränsbevakningstjänsteman (även om de använt självbetjäningssystemet för förhandsregistrering) för att slutföra registreringen i in- och utresesystemet. För denna kategori av resande kan därför endast halvautomatisk gränspassage komma ifråga.

Punkt 1 fastställer vilka kumulativa villkor som ska vara uppfyllda för att personer som måste registreras i in- och utresesystemet ska kunna använda självbetjäningssystemet för att utföra gränskontroller. I synnerhet ska den berörda personen vara i besittning av en elektronisk resehandling med autentiserade uppgifter i chipet. Den ansiktsbild som lagrats i chipet ska vidare kontrolleras för att fastställa innehavarens identitet genom jämförelse av den ansiktsbild som lagrats i chipet med ansiktet på resehandlingens innehavare. Slutligen måste personen redan vara registrerad eller förhandsregistrerad i in- och utresesystemet.

Punkt 2 anger vilka gränskontroller som ska utföras vid in- och utresa.

Vid in- och utresa ska resultaten av gränskontrollerna ställas till gränsbevakningstjänstemännens förfogande, som ska beakta resultaten och bevilja in- eller utresa, eller i annat fall hänvisa personen till en annan gränsbevakningstjänsteman (punkt 3).

Punkt 4 anger på vilka villkor en person ska hänvisas till en gränsbevakningstjänsteman. Men enligt punkt 5 får en gränsbevakningstjänsteman som kontrollerar gränspassage med hjälp av automatisk gränskontroll hänvisa personen till en annan gränsbevakningstjänsteman även på andra grunder.

Enligt punkt 6 får medlemsstaterna besluta att installera elektroniska spärrar och tillåta att systemet används av personer som måste registreras i in- och utresesystemet för att passera gränsen. I punkt 6 preciseras därför kopplingen mellan elektroniska spärrar och in- och utresesystemet. Medlemsstater som väljer att installera elektroniska spärrar har möjlighet att antingen koppla samman de elektroniska spärrarna med självbetjäningssystemet eller inte. Om de elektroniska spärrarna inte kopplas samman med självbetjäningssystemet innebär det att kontrollerna inte sker på samma plats som den faktiska gränspassagen. När de båda komponenterna inte kombineras föreskrivs i punkt 6 därför skyldigheten att inrätta ett system vid de elektroniska spärrarna för att kontrollera att den resande är samma person som begagnat sig av självbetjäningssystemet. För sådana kontroller ska åtminstone ett biometriskt kännetecken användas.

Punkt 7 avser fall när den resande inte har en elektronisk resehandling eller när resehandlingens äkthet eller innehavarens identitet inte kan fastställas. I dessa fall behöver gränsbevakningstjänstemannen, om det går att komma åt resultaten av de gränskontroller som utförts via självbetjäningssystemet, endast utföra de kontroller som inte kunnat utföras via självbetjäningssystemet. Gränsbevakningstjänstemannen ska alltid kontrollera att den resehandling som använts i självbetjäningssystemet är densamma som personen framför gränsbevakningstjänstemannen uppvisar.

Punkt 8 stadfäster skyldigheten att övervaka hur självbetjäningssystemet och de elektroniska spärrarna används för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning av systemet.

Ny artikel 8e Nationella lätttnadsprogram

Artikel 8e ger medlemsstaterna möjlighet att inrätta ett nationellt frivilligt program för att bevilja tredjelandsmedborgare två olika typer av lättnader vid passage av den medlemsstatens gränser.

- Kontroll av avrese- och bestämmelseort, syftet med vistelsen och verifikationer (artikel 8.3 a iv).
- Kontroll av om tillräckliga medel för uppehälle finns (artikel 8.3 a v).

Punkt 2 inför en skyldighet att utföra förhandskontroller av tredjelandsmedborgare som ansöker om att få använda programmet. Där fastställs de minimikrav som ska vara uppfyllda för att en tredjelandsmedborgare ska kunna beviljas tillgång till det nationella lätttnadsprogrammet.

Punkt 4 ger två eller flera medlemsstater som inrättat egna nationella program möjlighet att inbördes ingå avtal om att personer som beviljats tillgång till deras nationella program även ska kunna komma i åtnjutande av de lättnader som beviljas enligt det andra landets nationella program.

Artikel 9 Förenklade in- och utresekontroller

Den befintliga texten ska anpassas till inrättandet av in- och utresesystemet. Det föreligger alltid en skyldighet att föra in uppgifter om resenären i in- och utresesystemet när denne reser in till eller ut ur Schengenområdet. Även vid förenklade förfaranden för in- och utresekontroll ska registrering ske i in- och utresesystemet.

Den nya punkt 3a föreskriver reservmetoder som ska användas vid tekniska svårigheter med att föra in uppgifter i centrala system eller in- och utresesystemet, eller vid fel på de centrala systemen eller in- och utresesystemet, däribland lagring av uppgifter i det enhetliga nationella gränssnittet om möjligt, alternativt lokal lagring av uppgifterna. I den mån det går ska tillgång till VIS garanteras för att kunna kontrollera viseringsinnehavarens identitet.

Artikel 10 Skilda köer och skyltning

En ny punkt 3 ska läggas till för att ta hänsyn till införandet av system för automatisk gränskontroll, självbetjäningssystem och elektroniska spärrar. För att uppnå en harmonisering ska medlemsstaterna i dessa situationer använda de skyltar som återfinns i bilaga III del D.

Artikel 11 – Stämpling av resehandlingar

Den nya artikel 11 beror på att in- och utresesystemet syftar till att ersätta anbringande av stämplarna för in- och utresa på tredjelandsmedborgares resehandlingar vid kortare vistelser, eftersom stämplarna ersätts med elektronisk registrering av in- och utresa. Därmed avskaffas skyldigheten att systematiskt stämpla tredjelandsmedborgares resehandlingar vid in- och utresa för kortare vistelser.

När detta är uttryckligen tillåtet enligt landets lagstiftning ger artikel 11 medlemsstaterna möjlighet att vid in- och utresa stämpla resehandlingar för tredjelandsmedborgare med

uppehållstillstånd som utfärdats av den medlemsstaten. Närmare föreskrifter om stämpling fastställs i bilaga IV.

Artikel 12: Presumption om uppfyllande av villkoren för vistelsens varaktighet

Den befintliga texten ska anpassas till inrättandet av in- och utresesystemet. I dag reglerar artikel 12 förfaranden för genmäle och presumption om irreguljär vistelse när in- eller utresestämplar saknas. I och med in- och utresesystemet kommer stämpeln att ersättas av en registrering i in- och utresesystemet.

Artikel 12a: Övergångsperiod och övergångsåtgärder

- Punkt 1 avser en övergångsperiod på sex månader efter det att in- och utresesystemet tagits i bruk. Under denna övergångsperiod kommer gränsbevakningstjänstemännen att behöva beakta både stämplat i resehandlingarna och uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet. Därmed kommer gränsbevakningstjänstemännen att kunna kontrollera att maximalt tillåten vistelsetid inte överskridits och att tredjelandsmedborgare med visering för en eller två inresor inte har överskridit det högsta antalet tillåtna inresor. Vissa personer kan ha vistats på medlemsstaternas territorium under 180 dagar innan in- och utresesystemet togs i bruk. I så fall bör deras resehandling ha stämplat på motsvarande sätt. Sådana stämplat bör därför beaktas för de ovannämnda kontrollerna.
- Punkt 2 avser situationer där en person har rest in på medlemsstaternas territorium och ännu inte lämnat det innan in- och utresesystemet tagits i bruk. I sådana fall kommer individens personakt vid utresan att registreras i in- och utresesystemet och datumet för den senaste inresan förs in i in- och utresesystemet för att erhålla en fullständig registrering i in- och utresesystemet.

Artikel 14: Nekad inresa

Enligt ett nytt stycke i punkt 2 ska uppgifter om tredjelandsmedborgare som nekats inresa för kortare vistelse [eller med rundresevisering] registreras i in- och utresesystemet.

Punkt 3 föreskriver uttryckligen rättelse av de uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet om det efter överklagande konstateras att beslutet om nekad inresa var orgrundat.

Bilaga III Mallar för skyltar som utmärker köer vid gränsövergångsställen

De skyltar som återfinns i bilaga III har kompletterats med nya skyltar för köerna till den automatiska in- och utresekontrollen.

Bilaga IV Anbringande av stämpel

Den befintliga texten ska anpassas till inrättandet av in- och utresesystemet. Inom det nya systemet bör bilaga IV endast avse följande: 1) Stämplat som alla medlemsstater ska anbringa vid nekad inresa 2) De stämplat som medlemsstaterna när detta är uttryckligen tillåtet enligt landets lagstiftning vid in- och utresa får anbringa på resehandlingar för tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd som utfärdats av den medlemsstaten.

Bilaga V del A: Förfaranden för nekad inresa vid gränsen

Den befintliga texten ska anpassas till in- och utresesystemet.

- Punkt 1 b har ändrats och avser nu endast de personkategorier för vilka uppgifter om nekad inresa ska registreras i in- och utresesystemet. Gränsbevakningstjänstemännens skyldighet att anbringa inresestämpel på pass behålls.
- Punkt 1 d har ändrats och avser nu endast de personkategorier för vilka uppgifter om nekad inresa inte ska registreras i in- och utresesystemet utan där inresestämpel ska anbringas på passet och nekad inresa registreras i ett nationellt register.

Bilaga VIII ska utgå

Dessa uppgifter kommer att registreras i in- och utresesystemet.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EU) 2016/399 vad gäller användningen av in- och utresesystemet

EUROPAPARLAMENTETS OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 77.2 b,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)⁸ föreskrivs villkor, kriterier och närmare bestämmelser för passage av medlemsstaternas yttre gränser.
- (2) [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr XXX om inrättande av ett system för in- och utresa som har till syfte att registrera uppgifter om in- och utresa eller nekad inresa vid tredjelandsmedborgares passage av EU-medlemsstaternas yttre gränser]⁹ avser att upprätta ett centraliserat system för registrering av uppgifter om in- och utresa eller nekad inresa när tredjelandsmedborgare passerar EU-medlemsstaternas yttre gränser för kortare vistelser [eller med rundresevisering].
- (3) Vid kontroller av tredjelandsmedborgare i enlighet med förordning (EU) 2016/399, bl.a. kontroll av tredjelandsmedborgarens identitet och/eller id-handlingar samt att den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium inte har

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), (kodifierad) EUT L 77, 23.3.2016, s. 1.

⁹ EUT L ...

överskridits, bör gränskontrolltjänstemännen använda sig av all tillgänglig information, däribland uppgifter i in- och utresesystemet. Uppgifterna i systemet bör även användas för att kontrollera att tredjelandsmedborgare som innehar visering för en eller två inresor inte har överskridit det högsta antalet tillåtna inresor.

- (4) För att in- och utresesystemet ska bli effektivt måste in- och utresekontrollerna genomföras på ett harmoniserat sätt vid de yttre gränserna.
- (5) Införandet av ett in- och utresesystem kräver anpassning av kontrollerna av personer som passerar de yttre gränserna enligt förordning (EU) 2016/399. I synnerhet är syftet med in- och utresesystemet att avskaffa anbringandet av stämplarna för in- och utresa på tredjelandsmedborgares resehandlingar vid vistelser [eller rundresevisering] genom att ersätta stämplarna med elektronisk registrering av in- och utresa direkt i in- och utresesystemet. Men stämpling av resehandlingen när tredjelandsmedborgare nekas inresa behålls eftersom dessa resenärer innebär en högre risk. Att in- och utresesystemet respektive informationssystemet för viseringar nu är kompatibla bör beaktas i förfarandena för gränskontroll. Slutligen ger in- och utresesystemet möjlighet att använda ny teknik när resenärer passerar gränserna för kortare vistelse.
- (6) Under sex månader efter det att in- och utresesystemet tagits i bruk bör gränsbevakningstjänstemännen beakta vistelser på medlemsstaternas territorium under de sex månader som föregått in- eller utresan genom att kontrollera stämplarna på resehandlingar utöver uppgifterna om in- och utresa i in- och utresesystemet. Dessa åtgärder bör göra det möjligt att utföra nödvändiga kontroller av personer som beviljats inresa för kortare vistelse på medlemsstaternas territorium under de sex månader som föregått ibruktagandet av in- och utresesystemet. Det krävs också särskilda bestämmelser om personer som har rest in till medlemsstaternas territorium och ännu inte lämnat det innan in- och utresesystemet togs i bruk. I dessa fall bör den sista inresan också registreras i in- och utresesystemet vid utresan från medlemsstaternas territorium.
- (7) Med hänsyn till de skiftande förhållanden som råder i medlemsstaterna och vid olika gränsövergångsställen i medlemsstaterna vad avser antalet tredjelandsmedborgare som passerar gränserna bör medlemsstaterna själva ha möjlighet att besluta om, och i vilken utsträckning, de vill använda teknisk utrustning, exempelvis automatiska gränskontroller, självbetjäningsskiosker och elektroniska spärrar. När sådan teknik används bör man se till att kontroller vid in- och utresa genomförs på ett harmoniserat sätt vid de yttre gränserna och att en lämplig säkerhetsnivå kan garanteras.
- (8) Man bör även definiera uppgifterna och rollen för de gränsbevakningstjänstemän som ska använda tekniken. Det bör i sammanhanget garanteras att resultaten av gränskontroller som görs med automatiska hjälpmedel är tillgängliga för gränsbevakningstjänstemännen, så att de kan fatta lämpliga beslut. Det är också nödvändigt att övervaka de resandes användning av systemen för automatisk gränskontroll, självbetjäningsskiosker och elektroniska spärrar för att förebygga bedrägligt beteende och bedräglig användning. I samband med övervakningen bör gränsbevakningstjänstemännen ägna särskild uppmärksamhet åt underåriga och vara i stånd att identifiera personer som kan behöva skydd.

- (9) Medlemsstaterna bör även få möjlighet att inrätta nationella lättnadsprogram på frivillig grund för att undanta förhandskontrollerade tredjelandsmedborgare från de noggranna kontrollerna vid inresa. När sådana nationella lättnadsprogram används bör man se till att de inrättas på ett harmoniserat sätt och att en lämplig säkerhetsnivå kan garanteras.
- (10) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG¹⁰.
- (11) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att ändra befintliga regler i förordning (EU) 2016/399, endast kan uppnås på unionsnivå, kan EU vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (12) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.
- (13) Denna förordning utgör en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG¹¹. Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.
- (14) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar, i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG¹². Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (15) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹³ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG¹⁴.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

¹¹ Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).

¹² Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om en begäran från Irland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

¹³ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁴ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda

- (16) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹⁵ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG¹⁶ jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG¹⁷.
- (17) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet som undertecknats av Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket¹⁸ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A i rådets beslut 1999/437/EG¹⁹ jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU²⁰.
- (18) Förordning (EU) 2016/399 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2016/399 ska ändras på följande sätt:

- (1) I artikel 2 ska följande punkter läggas till som punkterna 22, 23, 24 och 25:

staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁵ EGT L 53, 27.2.2008, s. 52.

¹⁶ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

¹⁷ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

¹⁸ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

¹⁹ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

²⁰ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

”22. *in- och utresesystem*: det system som inrättas enligt [Europaparlamentets och rådets förordning nr XXX om inrättande av ett system för in- och utresa som har till syfte att registrera uppgifter om tredjelandsmedborgares in- och utresa samt nekad inresa vid passage av EU-medlemsstaternas yttre gränser].

23. *självbetjäningssystem*: ett automatiserat system som utför alla eller vissa av de gränskontroller som krävs för en given person.

24. *elektronisk spärr*: elektronisk infrastruktur på den plats där den faktiska passagen av de yttre gränserna äger rum.

25. *automatisk gränskontroll*: ett system som gör det möjligt att automatiskt passera gränsen och som består av ett självbetjäningssystem och en elektronisk spärr.”

(2) Följande artikel ska införas som artikel 6a:

”Artikel 6a

Tredjelandsmedborgare för vilka uppgifter ska registreras i in- och utresesystemet

1. Uppgifter om in- och utresa för följande personkategorier ska föras in i in- och utresesystemet enligt artiklarna 14, 15, 17 och 18 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem]:

- (a) Tredjelandsmedborgare som beviljats inresa för kortare vistelse i enlighet med artikel 6.1 [eller med rundresevisering].
- (b) Tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare och omfattas av direktiv 2004/38/EG, vilka inte innehar ett sådant uppehållskort som avses i det direktivet.
- (c) Tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som har rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten samt inte innehar ett sådant uppehållskort som avses i direktiv 2004/38/EG.

2. Uppgifter om tredjelandsmedborgare som nekats inresa för kortare vistelse eller med rundresevisering i enlighet med artikel 14 i denna förordning ska föras in i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 16 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].

3. Uppgifter om följande personkategorier ska inte föras in i in- och utresesystemet:

- (a) Tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare och omfattas av direktiv 2004/38/EG, vilka innehar ett sådant uppehållskort som avses i det direktivet.
- (b) Tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som har rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten, vilka innehar ett sådant uppehållskort som avses i direktiv 2004/38/EG.
- (c) Medborgare i Andorra, Monaco och San Marino.
- (d) Personer eller personkategorier som är befriade från in- och utresekontroller eller som åtnjuter förmåner av gränskontroller vid gränspassage, nämligen

- i) statschefer och medlemmar av deras delegationer i enlighet med bilaga VII, punkt 1,
 - ii) flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar i enlighet med bilaga VII, punkt 2,
 - iii) sjömän i enlighet med bilaga VII, punkt 3,
 - iv) gränsarbetare i enlighet med bilaga VII, punkt 5,
 - v) anställda vid räddningstjänst, polis och brandkår som handlar i nödsituationer liksom gränskontrolltjänstemän i enlighet med bilaga VII, punkt 7,
 - vi) arbetstagare som utför offshorearbete i enlighet med bilaga VII, punkt 8,
 - vii) besättningsmedlemmar och passagerare på kryssningsfartyg i enlighet med bilaga VI, punkterna 3.2.1, 3.2.2 och 3.2.3,
 - viii) personer ombord på fritidsbåtar som inte omfattas av in- och utresekontroller i enlighet med bilaga VI, punkterna 3.2.4, 3.2.5 och 3.2.6.
- (e) Personer som är undantagna från skyldigheten att enbart passera de yttre gränserna vid gränsövergångsställena och under fastställda öppettider i enlighet med artikel 5.2.
- (f) Innehavare av giltigt tillstånd för lokal gränstrafik för gränspassage i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006.

Uppgifter om sådana familjemedlemmar som avses i a och b ska inte föras in i in- och utresesystemet även om de inte åtföljer eller är åtföljda av den unionsmedborgare eller tredjelandsmedborgare som har rätt till fri rörlighet.”

(3) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 första stycket ska följande mening läggas till:

”Om resehandlingen innehåller ett elektroniskt lagringsmedium (chip) ska äktheten hos uppgifterna i chipet bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja, om inte detta är omöjligt av tekniska skäl eller därför att giltiga certifikat saknas för resehandlingar som utfärdats av tredjeland.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a i, a ii och a iii ska ersättas med följande:

”i) Kontroll av tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet samt resehandlingens giltighet och äkthet genom sökning i relevanta databaser, särskilt följande:

1) Schengens informationssystem.

2) Interpolns databas över stulna eller förkomna resehandlingar.

3) Nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna eller ogiltigförklarade resehandlingar.

Kontrollen ska omfatta en ingående granskning av resehandlingen för att upptäcka tecken på del- eller helförfalskning.

När det inte rör sig om tredjelandsmedborgare vars inresa ska registreras i in- och utresesystemet, ska kontrollen även omfatta en kontroll av den ansiktsbild som lagrats i chipet genom jämförelse med den berörda tredjelandsmedborgarens ansikte, om resehandlingen innehåller en ansiktsbild som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipet) och om tillgång till ansiktsbilden i chipet är möjlig ur rättslig och teknisk synvinkel.

ii) Kontroll av att resehandlingen i erforderliga fall åtföljs av visering eller uppehållstillstånd som krävs.

Om uppehållstillståndet innehåller ett elektroniskt lagringsmedium (chip) ska äktheten hos uppgifterna i chipet bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja, om inte detta är omöjligt av tekniska skäl. De noggranna kontrollerna vid inresa ska även omfatta systematisk kontroll av uppehållstillståndets eller långtidsviseringens giltighet genom sökning i SIS eller andra relevanta databaser enbart efter uppgifter om stulna, förskingrade, borttappade och ogiltigförklarade handlingar^[21].

iii) Personer vars inresa eller nekade inresa ska registreras i in- och utresesystemet enligt artikel 6a i denna förordning ska även kontrolleras med avseende på identitet och de ska i förekommande fall identifieras i enlighet med artikel 21.4 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].”

ii) Följande led a iii a ska införas efter led a iii:

”iii a) Personer vars inresa eller nekade inresa ska registreras i in- och utresesystemet enligt artikel 6a i denna förordning ska kontrolleras för att se till att tredjelandsmedborgaren inte har uppnått eller överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium; tredjelandsmedborgare som innehar visering för en eller två inresor ska kontrolleras så att de inte har överskridit det högsta antalet tillåtna inresor, genom en sökning i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 21 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].”

iii) Led b ska ersättas med följande:

”b) Om tredjelandsmedborgaren innehar visering [rundresevisering] i enlighet med artikel 6.1 b, ska den noggranna kontrollen vid inresa även omfatta kontroll av viseringens äkthet, giltighet med avseende på territorium och tid samt status samt i förekommande fall viseringsinnehavarens identitet, genom sökning i

²¹ Dessa stycken kan kräva ytterligare ändringar efter antagandet av kommissionens förslag COM(2015) 670/2.

informationssystemet för viseringar (VIS) i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008.²²,”

iv) Led g i ska ersättas med följande:

”i) Kontroll av att tredjelandsmedborgaren är i besittning av en giltig resehandling för gränsövergång och att handlingen i erforderliga fall åtföljs av den visering eller det uppehållstillstånd som krävs. Kontroll av handlingen ska även omfatta sökningar i relevanta databaser, i synnerhet Schengens informationssystem, Interpols databas över stulna och borttappade resehandlingar och nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna eller ogiltigförklarade resehandlingar²³. När det inte rör sig om tredjelandsmedborgare vars utresa ska registreras i in- och utresesystemet, ska kontrollen även omfatta en kontroll av den ansiktsbild som lagrats i chipet genom jämförelse med den berörda tredjelandsmedborgarens ansikte, om resehandlingens innehåller en ansiktsbild som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipet) och om tillgång till ansiktsbilden i chipet är möjlig ur rättslig och teknisk synvinkel.”

v) Följande led ska läggas till som led g iv och g v:

”iv) Personer vars utresa ska registreras i in- och utresesystemet enligt artikel 6a i denna förordning ska även kontrolleras med avseende på identitet och de ska i förekommande fall identifieras i enlighet med artikel 21.4 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].

v) Personer vars utresa ska registreras i in- och utresesystemet enligt artikel 6a i denna förordning ska kontrolleras för att se till att tredjelandsmedborgaren inte har överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, genom en sökning i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 21 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].”

vi) Led h ii ska utgå.

vii) Led i ska ersättas med följande:

”d) I syfte att identifiera personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse i eller bosättning på medlemsstaternas territorium får sökning i VIS utföras i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 767/2008 och in- och utresesystemet får konsulteras i enlighet med artikel 25 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].”

viii) Följande punkt ska läggas till som punkt 9:

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen).”

²³ Dessa villkor föreskrivs i förslag (COM(2015) 670/2) om ändring av artikel 7 i kodexen om Schengengränserna och kommer att ingå i de obligatoriska kontrollerna av personer som åtnjuter rätt till fri rörlighet. Beroende på vilken slutlig lydelse som antas kan denna mening komma att behöva justeras.

”9. Gränskontrolltjänstemannen ska upplysa tredjelandsmedborgaren om det maximala antalet tillåtna dagar för kort vistelse, med hänsyn till resultaten av sökningen i in- och utresesystemet vilket med avseende på tredjelandsmedborgare som innehar visering ska ta hänsyn till antalet inresor samt den längd på vistelsen som medges enligt den visering som avses i artikel 6.1 b.”

(4) Följande artikel ska införas som artikel 8a:

”Artikel 8a

Användning av automatisk gränskontroll för medborgare i EU-länder/EES-länder/Schweiz samt tredjelandsmedborgare som innehar uppehållskort

1. Följande kategorier av personer kan få använda automatisk gränskontroll om villkoren i punkt 2 är uppfyllda:

- (a) Sådana unionsmedborgare som avses i artikel 20.1 i fördraget.
- (b) Tredjelandsmedborgare som enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater å ena sidan och dessa tredjeländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.
- (c) Tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare och omfattas av direktiv 2004/38/EG samt innehar ett sådant uppehållskort som avses i det direktivet.
- (d) Tredjelandsmedborgare som är familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som har rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten samt innehar ett sådant uppehållskort som avses i direktiv 2004/38/EG.

2. För att få använda automatisk gränskontroll ska följande kumulativa villkor vara uppfyllda:

- (a) Den resehandling som uppvisas vid gränspassage ska innehålla ett elektroniskt lagringsmedium (chip) och äktheten hos uppgifterna i chipet ska bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.
- (b) Den resehandling som uppvisas vid gränspassagen ska innehålla en ansiktsbild som lagrats i chipet som är tekniskt tillgänglig för automatisk gränskontroll för att kontrollera identiteten hos resehandlingens innehavare genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet med personens ansikte.
- (c) Tredjelandsmedborgare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionslagstiftningen och som innehar giltigt uppehållskort ska vidare uppfylla följande villkor:
 - i) Det uppehållskort som uppvisas vid gränspassage ska innehålla ett elektroniskt lagringsmedium (chip) och äktheten hos uppgifterna i chipet ska bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.
 - ii) Det uppehållskort som uppvisas vid gränspassagen ska innehålla en ansiktsbild som lagrats i chipet som är tekniskt tillgänglig för automatisk gränskontroll för att kontrollera identiteten hos uppehållskortets innehavare genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet med personens ansikte.

3. När villkoren i punkt 2 i denna artikel är uppfyllda får gränskontroller vid in- och utresa enligt artikel 8.2 och själva gränspassagen ske med användning av automatisk gränskontroll. När gränskontroller för in- och utresa utförs med hjälp av automatiska gränskontroller ska det systematiskt kontrolleras att personen inte utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot den inre säkerheten, allmän ordning, medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan, bland annat genom sökningar i relevanta databaser som förs av unionen och medlemsstaterna, i synnerhet Schengens informationssystem²⁴].

4. Vid in- och utresa ska resultaten av gränskontrollerna via självbetjäningssystemet ställas till gränsbevakningstjänstemännens förfogande. Resultaten av gränskontrollerna ska beaktas av gränsbevakningstjänstemannen som därefter beviljar in- eller utresa eller i annat fall hänvisar personen till en annan gränsbevakningstjänsteman för fördjupad kontroll.

5. Personer ska hänvisas till en annan gränsbevakningstjänsteman i följande fall:

- (a) Om något av villkoren i punkt 2 inte är uppfyllt.
- (b) När resultaten av de in- och utresekontroller som avses i artikel 8.2 leder till tvivel om personens identitet eller visar att personen utgör ett verkligt, aktuellt och tillräckligt allvarligt hot mot den inre säkerheten, allmän ordning, medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan.
- (c) I tveksamma fall.

6. Utan att det hindrar tillämpningen av punkt 4 får den gränsbevakningstjänsteman som kontrollerar gränspassagen med hjälp av automatisk gränskontroll hänvisa personer till en annan gränsbevakningstjänsteman även på andra grunder.

7. Automatiska gränskontroller ska drivas under tillsyn av en gränsbevakningstjänsteman som ska ha ansvar för att observera användarna och spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning av systemet.”

(5) Följande artikel ska införas som artikel 8b:

”Artikel 8b

Automatisk gränskontroll av tredjelandsmedborgare som innehar uppehållstillstånd

1. Tredjelandsmedborgare som innehar uppehållstillstånd kan få använda automatisk gränskontroll om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

- (a) Den resehandling som uppvisas vid gränspassage ska innehålla ett elektroniskt lagringsmedium (chip) och äktheten hos uppgifterna i chipet ska bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.

²⁴ Liknande villkor föreskrivs i förslaget (COM(2015) 670/2) som ändrar artikel 7 i kodexen om Schengengränserna (efter kodifiering, nuvarande artikel 8) och kommer att ingå i de obligatoriska kontrollerna av personer som åtnjuter rätt till fri rörlighet. Beroende på vilken slutlig lydelse som antas kan denna mening komma att bli överflödig eller obsolet.

- (b) Den resehandling som uppvisas vid gränspassagen ska innehålla en ansiktsbild som lagrats i chipet som ur rättslig och teknisk synvinkel är tillgänglig för automatisk gränskontroll för att kontrollera identiteten hos resehandlingens innehavare genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet med innehavarens ansikte.
- (c) i) Det uppehållstillstånd som uppvisas vid gränspassage ska innehålla ett elektroniskt lagringsmedium (chip) och äktheten hos uppgifterna i chipet ska bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.
- (d) Det uppehållstillstånd som uppvisas vid gränspassagen ska innehålla en ansiktsbild som lagrats i chipet som är tekniskt tillgänglig för automatisk gränskontroll för att kontrollera identiteten hos uppehållstillståndets innehavare genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet med personens ansikte.

2. När villkoren i punkt 1 är uppfyllda får de tillämpliga gränskontrollerna vid in- och utresa och själva gränspassagen ske med användning av automatisk gränskontroll. I synnerhet gäller följande:

- (a) Vid inresa ska tredjelandsmedborgare som innehar uppehållstillstånd genomgå de gränskontroller som avses i artikel 8.2 och i artikel 8.3.a led i, ii, iv och vi.
- (b) Vid utresa ska tredjelandsmedborgare som innehar uppehållstillstånd genomgå de gränskontroller som avses i artikel 8.2 och i artikel 8.3.g led i, ii och iii.

3. Vid in- och utresa ska resultaten av gränskontrollerna via självbetjäningssystemet ställas till gränsbevakningstjänstemännens förfogande. Resultaten av gränskontrollerna ska beaktas av gränsbevakningstjänstemannen som därefter beviljar in- eller utresa eller i annat fall hänvisar personen till en annan gränsbevakningstjänsteman.

4. Personer ska hänvisas till en annan gränsbevakningstjänsteman i följande fall:

- (a) Om något av villkoren i punkt 1 inte är uppfyllt eller flera av villkoren inte är uppfyllda.
- (b) När resultaten av de in- och utresekontroller som avses i punkt 2 leder till tvivel om personens identitet eller visar att personen anses utgöra ett hot mot den inre säkerheten, allmän ordning, någon av medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan.
- (c) När de in- och utresekontroller som avses i punkt 2 visar att ett av in- eller utresevillkoren inte är uppfyllt eller att flera av villkoren inte är uppfyllda.
- (d) I tveksamma fall.

5. Utan att det hindrar tillämpningen av punkt 4 får den gränsbevakningstjänsteman som kontrollerar gränspassagen med hjälp av automatisk gränskontroll hänvisa personer till en annan gränsbevakningstjänsteman även på andra grunder.

6. Automatiska gränskontroller ska drivas under tillsyn av en gränsbevakningstjänsteman som ska ha ansvar för att observera användarna och spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning av systemet.”

(6) Följande artikel ska införas som artikel 8c:

Användning av självbetjäningssystem för att förhandsregistrera uppgifter i in- och utresesystemet

1. Personer som måste registreras i in- och utresesystemet för att passera gränsen i enlighet med artikel 6a kan få använda självbetjäningssystemet för att förhandsregistrera uppgifter i personakten i in- och utresesystemet, om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

- (a) Den resehandling som uppvisas vid gränspassage ska innehålla ett elektroniskt lagringsmedium (chip) och äktheten hos uppgifterna i chipet ska bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.
- (b) Den resehandling som uppvisas vid gränspassagen ska innehålla en ansiktsbild som lagrats i chipet som ur rättslig och teknisk synvinkel är tillgänglig för automatisk gränskontroll för att kontrollera identiteten hos resehandlingens innehavare genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet med innehavarens ansikte.

2. Enligt punkt 1 ska självbetjäningssystemet kontrollera om det redan finns registrerade uppgifter om personen i in- och utresesystemet, samt tredjelandsmedborgarens identitet i enlighet med artikel 21.2 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].

3. I enlighet med artikel 21.4 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] ska självbetjäningssystemet göra en identitetskontroll i enlighet med artikel 25 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] i följande situationer:

- (a) De kontroller som avses i punkt 2 visar att inga uppgifter om tredjelandsmedborgaren har registrerats i in- och utresesystemet.
- (b) Kontrollen av tredjelandsmedborgaren misslyckas.
- (c) Det råder tvivel om tredjelandsmedborgarens identitet.

Vidare ska följande bestämmelser tillämpas i enlighet med artikel 21.4 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] när identifiering görs i in- och utresesystemet:

- (a) En kontroll av fingeravtryck i VIS ska göras enligt artikel 18.5 i förordning (EG) nr 757/2008 av tredjelandsmedborgare som måste inneha visering för att passera de yttre gränserna, om sökningen i VIS med de uppgifter som avses i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 767/2008 visar att personen är registrerad i VIS. Om kontrollen av personen enligt punkt 2 i denna artikel misslyckats ska gränsmyndigheterna söka i uppgifterna i VIS för identifiering i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 767/2008.
- (b) En sökning i VIS ska göras enligt artikel 19a i förordning (EG) nr 757/2008 av tredjelandsmedborgare som inte måste inneha visering för att passera de yttre gränserna och som inte registrerats i in- och utresesystemet efter identifikationssökning enligt artikel 25 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].

4. Om inga uppgifter om personen registrerats i in- och utresesystemet enligt punkt 2 och 3 ska följande bestämmelser vara tillämpliga:

- (a) Tredjelandsmedborgare som måste inneha visering för att passera de yttre gränserna ska med hjälp av självbetjäningssystemet i in- och utresesystemet förhandsregistrera de uppgifter som anges i artikel 14.1 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] och tredjelandsmedborgare som inte måste inneha visering för att passera de yttre gränserna ska med hjälp av självbetjäningssystemet i in- och utresesystemet förhandsregistrera de uppgifter som anges i artikel 15.1 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].
- (b) Därefter ska personen hänvisas till en annan gränsbevakningstjänsteman som ska göra följande:
 - (a) Om inte alla nödvändiga uppgifter kunde kontrolleras i självbetjäningsskioskerna, förhandsregistrera de aktuella uppgifterna.
 - (b) Kontrollera
 - a) att den resehandling som använts i självbetjäningssystemet är densamma som personen framför gränsbevakningstjänstemannen uppvisar,
 - b) att ansiktet på den berörda personen motsvarar ansiktsbilden i självbetjäningssystemet, och
 - c) för personer som inte innehar en visering som krävs i enlighet med förordning (EG) nr 539/2001, kontrollera att fingeravtrycken på den berörda personen motsvarar fingeravtrycken i självbetjäningssystemet.
 - (c) När beslut om att bevilja eller neka inresa har fattats, bekräfta personakten i in- och utresesystemet och föra in de uppgifter som krävs enligt artiklarna 14.2, 16.1 eller 16.3 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem]).

5. När de åtgärder som krävs enligt punkterna 2, 3 och 4 visar att uppgifter om personen har registrerats i in- och utresesystemet ska självbetjäningssystemet kontrollera om det är nödvändigt att uppdatera någon eller flera av de uppgifter som avses i artiklarna 14.1 eller 15.1 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem]. Om det att framgår att uppgifter om personen är registrerade i in- och utresesystemet men att tredjelandsmedborgaren för första gången sedan personakten upprättades passerar gränsen till en medlemsstat som tillämpar förordning (EG) nr 767/2008 ska sökning i VIS göras på det sätt som anges i artikel 21.5 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].

6. Om det enligt punkt 5 visar sig att uppgifter om individen har registrerats i in- och utresesystemet men att personakten bör aktualiseras ska följande bestämmelser vara tillämpliga:

- (a) Personen ska med hjälp av självbetjäningssystemet i in- och utresesystemet förhandsregistrera de aktualiserade uppgifterna.
- (b) Personen ska hänvisas till en annan gränsbevakningstjänsteman. Den gränsbevakningstjänstemannen ska kontrollera riktigheten i de via

självbetjäningssystemet förhandsregistrerade aktualiserade uppgifterna och ska när beslut om att bevilja eller neka inresa har fattats, aktualisera personakten i enlighet med artikel 13.2 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].

7. Självbetjäningssystemen ska drivas under tillsyn av en gränsbevakningstjänsteman som ska ha ansvar för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning av systemet.”

(7) Följande artikel ska införas som artikel 8d:

”Artikel 8d

Användning av självbetjäningssystemet och/eller elektroniska spärrar för gränspassage av tredjelandsmedborgare som måste registreras i in- och utresesystemet för att passera gränsen

1. Personer som måste registreras i in- och utresesystemet för att passera gränsen i enlighet med artikel 6a kan få använda självbetjäningssystemet för att utföra gränskontroller, om följande kumulativa villkor är uppfyllda:

- (a) Den resehandling som uppvisas vid gränspassage ska innehålla ett elektroniskt lagringsmedium (chip) och äktheten hos uppgifterna i chipet ska bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.
- (b) Den resehandling som uppvisas vid gränspassagen ska innehålla en ansiktsbild som lagrats i chipet som ur rättslig och teknisk synvinkel är tillgänglig för automatisk gränskontroll för att kontrollera identiteten hos resehandlingens innehavare genom att jämföra den ansiktsbild som lagrats i chipet med innehavarens ansikte.
- (c) Personen är redan registrerad eller förhandsregistrerad i in- och utresesystemet.

2. När villkoren i punkt 1 är uppfyllda får in- och utresekontroller enligt artikel 8.2, 8.3 a och 8.3 b eller artikel 8.2, 8.3 g och 8.3 h utföras med hjälp av självbetjäningssystem. När gränskontroll vid utresa utförs med hjälp av automatisk gränskontroll ska detta även omfatta de kontroller som avses i artikel 8.3 h.

3. Vid in- och utresa ska resultaten av gränskontrollerna via självbetjäningssystemet ställas till gränsbevakningstjänstemännens förfogande. Resultaten av gränskontrollerna ska beaktas av gränsbevakningstjänstemannen som därefter beviljar in- eller utresa eller i annat fall hänvisar personen till en annan gränsbevakningstjänsteman.

4. Personer ska hänvisas till en annan gränsbevakningstjänsteman i följande fall:

- (a) Om något av villkoren i punkt 1 inte är uppfyllt eller flera av villkoren inte är uppfyllda.
- (b) När in- och utresekontrollerna enligt punkt 2 visar att ett av in- eller utresevillkoren inte är uppfyllt eller att flera av villkoren inte är uppfyllda.
- (c) När resultaten av in- och utresekontrollerna enligt punkt 2 leder till tvivel om personens identitet eller visar att personen anses utgöra ett hot mot den inre

säkerheten, allmän ordning, någon av medlemsstaternas internationella förbindelser eller ett hot mot folkhälsan.

(d) I tveksamma fall.

(e) När inga elektroniska spärrar är tillgängliga.

5. Utöver de situationer som avses i punkt 4 får den gränsbevakningstjänsteman som kontrollerar gränspassagen hänvisa personer som använder självbetjäningssystemet till en annan gränsbevakningstjänsteman även på andra grunder.

6. Personer som för att få passera gränserna måste ha registrerats i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a.1 och som använt självbetjäningssystemet för gränskontroll kan få använda de elektroniska spärrarna. Om elektroniska spärrar används ska motsvarande registrering av uppgifter om in- och utresa samt kopplingen av registreringen till den berörda individens personakt i enlighet med artikel 13 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] utföras när gränsen passeras genom den elektroniska spärren. Om de elektroniska spärrarna inte är kopplade till självbetjäningssystemet ska en kontroll av användarens identitet göras vid den elektroniska spärren för att se till att den person som passerar är densamma som använt självbetjäningssystemet. Kontroll ska göras med användning av åtminstone ett biometriskt kännetecken.

7. När villkoren i artikel 8d.1 a och/eller 8d.1 b inte är uppfyllda får delar av gränskontrollerna vid in- och utresa i enlighet med artikel 8.3 a och 8.3 b samt artikel 8.3 g och 8.3 h utföras med hjälp av självbetjäningssystem. Om gränsbevakningstjänstemannen tekniskt kan och rättsligt har tillstånd att komma åt resultaten av de gränskontroller som gjorts via självbetjäningssystemet och resultaten visar att kontrollerna givit positivt resultat, får gränsbevakningstjänstemannen endast utföra sådana kontroller enligt artikel 8.3 a, 8.3 b samt 8.3 g och 8.3 h som inte kunnat utföras via självbetjäningssystemet. Gränsbevakningstjänstemannen ska vidare kontrollera att den resehandling som använts i självbetjäningssystemet är densamma som personen framför gränsbevakningstjänstemannen uppvisar.

8. Självbetjäningssystemen och de elektroniska spärrarna ska drivas under tillsyn av en gränsbevakningstjänsteman som ska ha ansvar för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning av systemet eller de elektroniska spärrarna.”

(8) Följande artikel ska införas som artikel 8e:

”Artikel 8e

Nationella lättnadsprogram

1. Var och en av medlemsstaterna får inrätta ett frivilligt lättnadsprogram enligt punkt 2 i den här artikeln vid inresa till medlemsstaten för sådana tredjelandsmedborgare som avses i artikel 2.6 eller vissa medborgare från tredjeland som inte åtnjuter rätt till fri rörlighet.

2. Med avvikelse från artikel 8.3 a får de noggranna kontrollerna vid inresa av sådana tredjelandsmedborgare som avses i punkt 1 i den här artikeln och som beviljats tillträde till programmet inte omfatta det som avses i artikel 8.3 a led iv och v vid passage av den medlemsstatens yttre gräns, om följande villkor är uppfyllda:

- (a) Medlemsstaten utför förhandskontroller av tredjelandsmedborgare som ansöker om att få använda programmet.
- (b) De förhandskontroller som avses i led a utförs av sådana viseringsmyndigheter eller gränsmyndigheter som avses i artikel 4.3 i förordning (EG) nr 767/2008 eller av sådana myndigheter som enligt nationell lag har till uppgift att kontrollera personer vid passage av de yttre gränserna i enlighet med denna förordning.
- (c) De myndigheter som avses i b ska endast bevilja tillgång till programmet när följande minimikrav är uppfyllda:
 - i) Sökanden uppfyller villkoren för inresa i artikel 6.1 i den föreliggande förordningen.
 - ii) Sökandens uppvisade resehandling, visering och/eller uppehållstillstånd är giltiga och inte delförfalskade, helförfalskade eller på annat sätt falska.
 - iii) Sökanden styrker behovet av eller motiverar sin avsikt att resa ofta och/eller regelbundet.
 - iv) Sökanden ger prov på integritet och pålitlighet, i förekommande fall i synnerhet avseende regelrätt användning av tidigare beviljade viseringar med begränsad territoriell giltighet, sökandens ekonomiska situation i ursprungslandet och en uppriktig avsikt att lämna medlemsstaternas territorium inom utsatt tid. Enligt artikel 23 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] ska de myndigheter som avses i punkt b i denna artikel ha tillgång till in- och utresesystemet för att kontrollera att den sökande inte tidigare överskridit den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium.
 - v) Sökanden motiverar syftet med och omständigheterna kring de planerade vistelserna.
 - vi) Sökanden har tillräckliga medel för uppehälle, både för hela den planerade vistelsen och för att återvända till ursprungslandet eller hemlandet, eller är i stånd att förvärva tillräckliga medel för uppehälle på ett regelrätt sätt.
 - vii) Sökanden är inte registrerad på spärllistan i Schengens informationssystem (SIS).
 - viii) Sökanden anses inte utgöra ett hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser; särskilt när det inte finns någon registrering i medlemsstaternas nationella databaser som syftar till att neka inresa av dessa skäl.
- (d) Tillträde till programmet ska beviljas för högst ett år i taget.
- (e) Medlemsstaterna ska varje år ompröva situationen för alla tredjelandsmedborgare som beviljats tillträde till programmet för att med

utgångspunkt i färsk information bedöma om sökanden fortfarande uppfyller de villkor som fastställs i artikel 8e.2 c.

- (f) De noggranna kontroller vid in- och utresa som avses i artikel 8.3 a och 8.3 b ska även omfatta kontroll av identiteten på tredjelandsmedborgare som deltar i programmet och att tredjelandsmedborgaren har giltigt tillträde till programmet.
- (g) De myndigheter som avses i b ska omedelbart återkalla tredjelandsmedborgarens tillträde till programmet om
 - i) det är uppenbart att villkoren för att bevilja tillträde till programmet inte var uppfyllda, eller
 - ii) om det är uppenbart att villkoren för att bevilja tillträde till programmet inte längre är uppfyllda.

Vid kontroll av huruvida sökanden uppfyller villkoren i led a, b och c ska särskild uppmärksamhet ägnas åt att bedöma huruvida sökanden utgör en risk för olaglig invandring eller en risk för medlemsstatens eller medlemsstaternas säkerhet och huruvida sökanden har för avsikt att lämna medlemsstatens eller medlemsstaternas territorium under den tillåtna vistelsetiden.

Medlen för det planerade uppehållet ska bedömas i enlighet med längden på och syftet med vistelsen eller vistelserna och med hänsyn till genomsnittspriserna i den eller de berörda medlemsstaterna för kost och logi i budgetkategorin, på grundval av de referensbelopp som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artikel 39.1 c. En bestyrkt åtagandeförklaring eller styrkt privat inkvartering, eller både och, kan också utgöra bevis på tillräckliga medel för uppehälle.

Bedömningen av en ansökan ska särskilt grundas på äktheten och tillförlitligheten hos de handlingar som inlämnats och på sanningsenligheten och tillförlitligheten hos sökandens utsagor. Om det råder tvivel om sökanden, sökandens utsagor eller de styrkande handlingar som har lämnats in kan den medlemsstat som prövar ansökan samråda med övriga medlemsstater innan beslut om ansökan fattas.

4. Två eller flera medlemsstater som inrättat egna nationella program i enlighet med den här artikeln får inbördes ingå avtal om att personer som beviljats tillgång till deras nationella program även ska kunna komma i åtnjutande av de lättnader som beviljas enligt det andra landets eller de andra ländernas nationella program. Inom en månad från det att avtalet ingåtts ska en kopia av avtalet överlämnas till kommissionen.

5. Före utgången av det tredje året av tillämpningen av denna artikel ska kommissionen översända en utvärdering av dess tillämpning till Europaparlamentet och rådet. Med utgångspunkt i utvärderingen får Europaparlamentet eller rådet uppmana kommissionen att föreslå inrättande av ett unionsprogram för förhandskontrollerade tredjelandsmedborgare som reser ofta.”

(9) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Även vid förenklade kontroller ska gränskontrolltjänstemannen föra in uppgifterna i in- och utresesystemet, i enlighet med artikel 6a. Om uppgifterna inte kan registreras elektroniskt ska de föras in manuellt.”

b) Följande punkt ska införas som punkt 3a:

”3a. Vid tekniska svårigheter med att föra in uppgifter i det centrala in- och utresesystemet, eller vid fel på det centrala in- och utresesystemet ska följande bestämmelser vara tillämpliga:

i) Med avvikelse från artikel 6a i den föreliggande förordningen ska de uppgifter som avses i artiklarna 14, 15, 16, 17 och 18 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] tillfälligt lagras i det enhetliga nationella gränssnitt som avses i artikel 6 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem]. Om detta är omöjligt, ska uppgifterna tillfälligt lagras lokalt. I bägge fallen ska uppgifterna föras in i det centrala in- och utresesystemet så snart det är tekniskt möjligt eller felet har åtgärdats. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder och tillhandahålla den infrastruktur, utrustning och de resurser som krävs för att säkerställa att sådan tillfällig lokal lagring kan utföras vid vilken tidpunkt som helst och för alla landets gränsövergångsställen.

ii) Med avvikelse från artikel 8.3 a iii och 8.3 g iv ska kontrollen av viseringsinnehavarens identitet avseende tredjelandsmedborgare som innehar sådan visering [eller rundresevisering] som avses i artikel 6.1 b när det är tekniskt möjligt göras genom direkt sökning i VIS i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 767/2008.”

(10) I artikel 10 ska följande punkt läggas till som punkt 3a:

”3a. Om en medlemsstat bestämmer sig för att använda automatiska gränskontroller, elektroniska spärrar eller självbetjäningssystem ska den använda de skyltar som återfinns i bilaga III del D för att markera de olika köerna.”

(11) Artikel 11 ska ersättas med följande:

”Artikel 11

Stämpling av resehandlingar

1. När detta är uttryckligen tillåtet enligt landets lagstiftning får medlemsstaterna vid in- och utresa stämpla resehandlingar för tredjelandsmedborgare med uppehållstillstånd som utfärdats av den medlemsstaten.

2. Närmare föreskrifter om stämpling fastställs i bilaga IV.”

(12) Artikel 12 ska ersättas med följande:

”Artikel 12

Presumtion om uppfyllande av villkoren för vistelsens varaktighet

1. Utan att det hindrar tillämpningen av artikel 12a får de behöriga myndigheterna presumera att tredjelandsmedborgaren inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren rörande vistelsens varaktighet på medlemsstaternas territorium när tredjelandsmedborgare vistas på en

medlemsstats territorium utan att ha registrerats i in- och utresesystemet eller där det i in- eller utreseregistreringen saknas utresedatum efter utgången av den tillåtna vistelsetiden.

2. Presumptionen ska inte gälla tredjelandsmedborgare som på något trovärdigt sätt kan styrka att han eller hon åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten eller att han eller hon är innehavare av ett uppehållstillstånd eller en långtidsvisering. I förekommande fall ska artikel 32 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem] tillämpas.

3. Den presumption som avses i punkt 1 kan motbevisas genom att tredjelandsmedborgaren på något trovärdigt sätt kan visa att han eller hon har uppfyllt de krav som ställs på en kortare vistelses varaktighet, t.ex. genom att uppvisa färdbiljetter, handlingar som styrker att han eller hon vistats utanför medlemsstaternas territorium, eller handlingar som styrker sista giltighetsdagen för ett tidigare uppehållstillstånd eller en tidigare långtidsvisering.

I sådana fall ska de behöriga myndigheterna tillämpa det förfarande som avses i artikel 18 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].

4. Om den presumption som avses i punkt 1 inte motbevisas, får tredjelandsmedborgaren avvisas av de behöriga myndigheterna från den berörda medlemsstatens territorium.

Tredjelandsmedborgare som kan styrka att de åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionens lagstiftning får endast avvisas av behöriga gräns- och immigrationsmyndigheter i den berörda medlemsstaten i enlighet med direktiv 2004/38/EG.”

(13) Följande artikel ska införas som artikel 12a:

”Artikel 12a

Övergångsperiod och övergångsåtgärder

1. Under sex månader efter det att in- och utresesystemet tagits i bruk ska behöriga gränsmyndigheter beakta vistelser på medlemsstaternas territorium under de 180 dagar som föregår in- eller utresan genom att kontrollera stämplarna på resehandlingar utöver uppgifterna i in- och utresesystemet, för att vid inresa kontrollera att en person inte har överskridit det högsta antal inresor som är tillåtna enligt en visering för en eller två inresor samt för att vid in- och utresa kontrollera att personer som rest in för kortare vistelse inte har överskridit den maximala tillåtna vistelsetiden.

2. För personer som har rest in till medlemsstaternas territorium och ännu inte lämnat det innan in- och utresesystemet togs i bruk ska en personakt skapas i in- och utresesystemet och datumet för inresan registreras vid utresan i enlighet med artikel 14.2 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem]. Denna bestämmelse ska inte begränsas till den sexmånadersperiod efter det att in- och utresesystemet tagits i bruk som avses i punkt 1. Om det förekommer avvikelser mellan datumet i inresestämpeln och de uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet ska uppgifterna i stämpeln gälla.”

(14) Artikel 14 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 2 ska följande stycke läggas till som tredje stycke:

”Uppgifter om tredjelandsmedborgare som nekats inresa för kortare vistelse [eller med rundresevisering] ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a.2 i denna förordning och artikel 16 i [förordningen om inrättande av ett in- och utresesystem].”

(b) I punkt 3 ska tredje stycket ersättas med följande:

”Om det efter överklagande konstateras att beslutet om nekad inresa var ogrundat ska den berörda tredjelandsmedborgaren, utan att det påverkar eventuell rätt till kompensation i enlighet med nationell lag, ha rätt att begära att den medlemsstat som nekat inresa antingen korrigerar uppgifterna i in- och utresesystemet eller den annullerade inresestämpeln, eller båda två, samt eventuella andra strykningar och tillägg som har gjorts.”

(15) Bilagorna III, IV och V ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

(16) Bilaga VIII ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts.

Detta ska gälla från den dag in- och utresesystemet tas i bruk, i enlighet med kommissionens beslut med grundval i artikel 60 i [Europaparlamentets och rådets förordning nr XXX om inrättande av ett system för in- och utresa som har till syfte att registrera uppgifter om tredjelandsmedborgares passage av EU-medlemsstaternas yttre gränser och om fastställande av villkoren för tillträde till in- och utresesystemet i brottsbekämpande syfte].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande